

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2006

Utgiven i Helsingfors den 12 maj 2006

Nr 343—350

INNEHÅLL

Nr		Sidan
343	Lag om ändring av vägtrafiklagen	1045
344	Lag om ändring av 2 § i lagen om Vägförvaltningen	1047
345	Lag om ändring av upphovsrättslagen	1048
346	Republikens presidents förordning om skötseln av lönegarantiärenden i landskapet Åland ...	1050
347	Republikens presidents förordning om skötseln i landskapet Åland av vissa uppgifter enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa	1051
348	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av 7 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om försök med elektroniska recept	1052
349	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av 3 och 7 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om krav för legitimation av veterinärer som har avlagt veterinärmedicinsk examen i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet	1053
350	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om vissa av jord- och skogsbruksministeriets förordningar	1055

Nr 343

Lag

om ändring av vägtrafiklagen

Given i Helsingfors den 5 maj 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i vägtrafiklagen av den 3 april 1981 (267/1981) 14 § 3 mom. samt 41 och 53 §, av dem 14 § 3 mom. sådant det lyder i lag 414/1997, samt
fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 671/1991 samt i nämnda lag 414/1997, en ny 6 a-punkt samt till lagen nya 33 a och 33 b § som följer:

2 §

Definitioner

I vägtrafiklagstiftningen avses med:

6 a) *gågata* väg som är avsedd för gång- och cykeltrafik och som genom vägmärke angivits såsom sådan gata;

14 §

Väjningsplikt

Föraren skall dock alltid väja för den övriga trafiken när han kommer in på en väg från en gårdsgata, gågata, gårdsplan, parkeringsplats, servicestation eller något annat motsvarande område eller från en stig, ägoväg eller någon

RP 10/2006
KoUB 5/2006
RSv 30/2006

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/54/EG (32004L0054); EGT nr L 167, 30.4.2004, s. 39

annan mindre väg eller från en snöskoterled.

33 a §

Körning på gågata

På en gågata är det tillåtet att cykla. Motordrivna fordon får föras endast vid körning till en fastighet som är belägen vid gatan, om det inte har ordnats någon annan farbar förbindelse till fastigheten. Det är förbjudet att parkera och stanna ett motordrivet fordon på en gågata, med undantag för stannande i anslutning till servicekörning när servicekörningar enligt ett vägmärke är tillåtna.

Körhastigheten på en gågata skall anpassas till gångtrafiken och får inte överskrida 20 km/h.

Förare av fordon skall på en gågata lämna gående fri passage.

33 b §

Körning i tunnel som anges med vägmärke

I en tunnel som anges med vägmärke får

Helsingfors den 5 maj 2006

fordon inte backas eller vändas mot färdriktningen. Ett fordon får stannas och parkeras i en tunnel endast i nödsituationer. Om det är möjligt skall fordonet stannas eller parkeras på områden som anvisats för ändamålet. Vid längre stannande skall fordonets motor stängas av. Fordonet skall använda körljus.

41 §

Gångtrafik på gårdsgata och gågata

Utan hinder av 40 § får gående på en gårdsgata och en gågata använda samtliga delar av gatan. De får dock inte onödigtvis hindra fordonstrafiken.

53 §

Leder för lätt trafik

Vägförvaltningen samt kommunerna skall i mån av möjlighet ordna behövliga förbindelser för den lätta trafiken genom att för varje kommunikationsled bygga eller med trafikanordning reservera en särskild led för lätt trafik, gårdsgata, gågata eller en till vägen hörande gångbana och cykelbana.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2006.

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Leena Luhtanen*

Nr 344

L a g

om ändring av 2 § i lagen om Vägförvaltningen

Given i Helsingfors den 5 maj 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 juni 2000 om Vägförvaltningen (568/2000) 2 § 1 mom. och
fogas till 2 § ett nytt 5 mom. som följer:

2 §

Vägförvaltningens uppgifter

Vägförvaltningen svarar för väghållningen i fråga om landsvägar. Vägförvaltningen skall i hela landet förvalta, underhålla och utveckla landsvägarna och trafikförhållandena på dem samt vägtrafikservicen som en del av trafiksystemet.

Vägförvaltningen är sådan administrativ myndighet som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (2004/54/EG) om minimikrav för säkerhet i tunnlar som ingår i det transeuropeiska vägnätet.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2006.

Helsingfors den 5 maj 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Leena Luhtanen*

RP 10/2006
KoUB 5/2006
RSv 30/2006

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/54/EG (32004L0054); EGT nr L 167, 30.4.2004, s. 39

Nr 345

L a g**om ändring av upphovsrättslagen**

Given i Helsingfors den 5 maj 2006

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i upphovsrättslagen av den 8 juli 1961 (404/1961) 26 m §, sådan den lyder i lag 446/1995, samt
ändras 26 i —26 k § samt 63 § 3 mom., sådana de lyder i sistnämnda lag, som följer:

26 i §

Upphovsmannen till ett bildkonstverk har rätt att få ersättning för all sådan vidareförsäljning av bildkonstverket i vilken på konstmarknaden yrkesmässigt verksamma aktörer deltar som säljare, köpare eller förmedlare. Rätten till ersättning för vidareförsäljning gäller dock inte, om ett museum som är öppet för allmänheten köper ett verk av en privatperson.

Ersättningen för vidareförsäljning är

- a) 5 procent av den del av ett bildkonstverks försäljningspris som uppgår till högst 50 000 euro,
- b) 3 procent av den del av ett bildkonstverks försäljningspris som överstiger 50 000 euro men uppgår till högst 200 000 euro,
- c) 1 procent av den del av ett bildkonstverks försäljningspris som överstiger 200 000 euro men uppgår till högst 350 000 euro,
- d) 0,5 procent av den del av ett bildkonstverks försäljningspris som överstiger 350 000 euro men uppgår till högst 500 000 euro, och
- e) 0,25 procent av den del av ett bildkonstverks försäljningspris som överstiger 500 000 euro.

Ersättningen för vidareförsäljning beräknas utifrån bildkonstverkets försäljningspris exklusive mervärdesskatt. Ersättning för vidareförsäljning tas inte ut för ett försäljningspris som exklusive mervärdesskatt uppgår till högst 255 euro. Totalbeloppet av den ersättning som beräknas enligt 2 mom. får inte överstiga 12 500 euro.

Rätten till ersättning för vidareförsäljning uppkommer när konstnären själv eller dennes rättsinnehavare har sålt eller i övrigt varaktigt överlåtit ett bildkonstverk eller exemplar av det som i begränsat antal har framställts av konstnären själv eller med hans eller hennes tillstånd.

Rätten till ersättning gäller inte vidareförsäljning av alster av byggnadskonst.

Rätten till ersättning gäller under den upphovsrättsliga skyddstiden. Rätten är personlig, och upphovsmannen kan inte överlåta den till tredje man eller avstå från den. På rätten skall dock 41 § 1 mom. tillämpas. Om upphovsmannen inte efterlämnar rättsinnehavare, skall ersättningarna användas till upphovsmännens gemensamma ändamål.

RP 111/2005
 KuUB 2/2006
 RSv 32/2006

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/84/EG (32001L0084); EGT nr L 272, 13.10.2001, s. 32

26 j §

Ersättningarna för vidareförsäljning debiteras och redovisas för upphovsmännen till bildkonstverk av en organisation som företräder ett flertal upphovsmän till i Finland sålda verk och som undervisningsministeriet för viss tid, högst fem år, på ansökan har godkänt för denna uppgift. Endast en organisation åt gången kan godkännas för denna uppgift. Den organisation som godkänns skall ha ekonomisk och funktionell beredskap och förmåga att sköta de uppgifter som beslutet om godkännande avser. Organisationen skall årligen lämna undervisningsministeriet en rapport om de åtgärder den vidtagit med stöd av beslutet om godkännande.

Undervisningsministeriets beslut skall även om det överklagas iakttas till dess ärendet avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut. Godkännandet kan återkallas, om organisationen genom att bryta mot beslutet om godkännande och mot villkoren i beslutet gör sig skyldig till allvarliga eller väsentliga förseelser eller försummelser, och om de anmärkningar och varningar som getts organisationen inte har lett till att bristerna i verksamheten blivit avhjälpna.

Undervisningsministeriet kan meddela organisationen närmare föreskrifter om debiteringen av ersättning och om redovisningen av de betalda medlen till upphovsmännen. Undervisningsministeriet har rätt att av organisationen få de uppgifter som behövs för tillsynen.

26 k §

För betalningen av ersättningen ansvarar säljare och förmedlare som avses i 26 i § 1 mom. Om ingen annan yrkesmässigt verksam aktör än köparen deltar i vidareförsäljningen, ansvarar köparen för betalningen av ersättningen.

Helsingfors den 5 maj 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Säljaren, förmedlaren och köparen är skyldiga att till den organisation som avses i 26 j § årligen lämna en redovisning över försäljningen av verk. Om organisationen kräver det, är säljaren, förmedlaren och köparen skyldiga att till organisationen lämna de uppgifter för redovisningsåret och de tre föregående kalenderåren som behövs för att riktigheten av redovisningen skall kunna fastställas.

63 §

Bestämmelserna i 2 b kap. tillämpas på vidareförsäljning av bildkonstverk i Finland. Om upphovsmannen till ett verk är medborgare i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och inte är fast bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, tillämpas bestämmelserna i 2 b kap. endast om upphovsmannen är medborgare i en stat som på grundval av ömsesidighet tillämpar bestämmelser om en motsvarande ersättning vid vidareförsäljning i staten. Europeiska gemenskapernas kommission offentliggör en förteckning över dessa stater. På en sådan upphovsmans rättsinnehavare tillämpas 2 b kap. endast om rättsinnehavaren är medborgare i en stat som ingår i kommissionens förteckning.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2006.

Denna lag tillämpas även på vidareförsäljning av sådana verk som har skapats före lagens ikraftträdande och som fortfarande åtnjuter skydd.

På åtgärder som vidtagits, rättigheter som förvärvats och avtal som ingåtts före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Kulturminister *Tanja Karpela*

Nr 346

**Republikens presidents förordning
om skötseln av lönegarantiärenden i landskapet Åland**

Given i Helsingfors den 5 maj 2006

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av justitieministern, föreskrivs med stöd av 32 § i självstyrelselagen för Åland av den 16 augusti 1991 (1144/1991), sådan denna paragraf lyder delvis ändrad i lag 1556/1994 och i lag 68/2004, och med samtycke av Ålands landskapsregering:

1 §

Ålands arbetsmarknads- och studieservice-myndighet skall i landskapet Åland sköta de uppgifter som enligt lönegarantilagen (866/1998), lönegarantiförordningen (868/1998) samt lagen om lönegaranti för sjömän (1108/2000) och statsrådets förordning om lönegaranti för sjömän (1295/2000) ankommer på arbetskraftsbyråerna.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 15 maj 2006.

Helsingfors den 5 maj 2006

Genom denna förordning upphävs förordningen av den 4 februari 1977 om förvaltningen av lönegarantiärenden i landskapet Åland (136/1977) och 1 § 2 punkten i förordningen av den 30 december 1992 om fortsatt giltighet av vissa överenskommelseförordningar som har utfärdats med stöd av 1951 års självstyrelselag för Åland (1594/1992).

**Republikens President
TARJA HALONEN**

Justitieminister Leena Luhtanen

Nr 347

Republikens presidents förordning
om skötseln i landskapet Åland av vissa uppgifter enligt lagen om utkomstskydd för
arbetslösa

Given i Helsingfors den 5 maj 2006

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av justitieministern, föreskrivs med stöd av 32 § i självstyrelselagen för Åland av den 16 augusti 1991 (1144/1991), sådan denna paragraf lyder delvis ändrad i lag 1556/1994 och i lag 68/2004, och med samtycke av Ålands landskapsregering:

1 §
Ålands arbetsmarknads- och studieservice-
myndighet skall i landskapet Åland ge i 1 kap.
4 § och 11 kap. 4 § i lagen om utkomstskydd
för arbetslösa (1290/2002) avsedda bindande
utlåtanden till arbetslöshetskassorna om de

arbetskraftspolitiska förutsättningarna för er-
hållande av arbetslöshetsförmåner.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 15 maj
2006.

Helsingfors den 5 maj 2006

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Leena Luhtanen*

Nr 348

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om ändring av 7 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om försök med
elektroniska recept**

Given i Helsingfors den 21 april 2006

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut
ändras i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 20 augusti 2003 om försök
med elektroniska recept (771/2003) 7 § 1 mom. som följer:

7 §

För användning av elektroniskt recept krävs det att patienten ger sitt samtycke enligt 13 § 3 mom. 2 punkten i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) till att de elektroniska recept som skrivs för honom eller henne lagras i receptdatabasen samt till att de lagrade uppgifterna lämnas ut till

apoteket för expediering av läkemedlet och till Folkpensionsanstalten för avgörande av sjukförsäkringsersättningen.

Denna förordning träder i kraft den 15 maj 2006.

Helsingfors den 21 april 2006

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Regeringsråd Pekka Järvinen

Nr 349

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av 3 och 7 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om krav för legitimation av veterinärer som har avlagt veterinärmedicinsk examen i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet**

Given i Helsingfors den 2 maj 2006

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
ändras i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 14 mars 2003 om krav för legitimation av veterinärer som har avlagt veterinärmedicinsk examen i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (235/2003) 3 och 7 § som följer:

3 §

Praktik och förhör

En förutsättning för att en person som avlagt veterinärmedicinsk examen i ett tredje land skall legitimeras som veterinär i Finland är att han eller hon godkänts i

1) klinisk praktik som omfattat två till sex månader, enligt vad Livsmedelssäkerhetsverket bestämt, samt den utvärdering av det kliniska patientarbetet som görs i samband med praktiken,

2) den praktik inom livsmedelshygienen som åläggs av Livsmedelssäkerhetsverket samt

3) det förhör som anordnas av veterinärmedicinska fakulteten vid Helsingfors universitet.

Förhöret består av prov i kliniska ämnen, livsmedels- och miljöhygien samt lagstiftning. Förhörets olika delar motsvarar till innehåll, nivå och omfattning de slutförhör som ordnas för studerande för veterinärme-

dicine licentiatexamen. Förhöret kan även ordnas så att personen i fråga deltar i ovan nämnda slutförhör.

En förutsättning för deltagande i praktik och i förhör är att personen i fråga har visat sig ha tillräckliga kunskaper i finska eller svenska språket. För att påvisa språkkunskaperna måste personen förete intyg över att han eller hon uppnått åtminstone kunskapsnivå 4 i språkprovet i finska eller svenska språket i de allmänna språkexamina, eller i ett språkprov som ordnats före år 2002 åtminstone kunskapsnivå 5, eller att han eller hon utexaminerats från en finsk- eller svensk-språkig läroanstalt.

7 §

Övriga undantag från kraven

Livsmedelssäkerhetsverket kan av särskilda skäl medge undantag från de krav som föreskrivs i denna förordning.

Denna förordning träder i kraft den 12 maj 2006.

De i 3 § 3 mom. avsedda språkkunskaperna krävs inte av en person som innan denna

förordning trätt i kraft har inlett kompletterande studier och företett intyg över sina språkkunskaper.

Helsingfors den 2 maj 2006

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Johanna Wallius

Nr 350

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om vissa av jord- och skogsbruksministeriets förordningar**

Utfärdat i Helsingfors den 4 maj 2006

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordningar:

Förordningens rubrik	Nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings beslut om utövandet av veterinärverksamhet i Finland av medborgare från stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.....	3/VLA/2006	4.5.2006	15.5.2006
JSM:s förordning om ändring av 5 och 7 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om desinficering av transportfordon avsedda för landsvägs-transport för att förhindra spridning av djursjukdomar.....	4/VLA/2006	4.5.2006	15.5.2006
JSM:s förordning om ändring av punkterna 3. och 4. i jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings beslut om bekämpning av rabies.....	5/VLA/2006	4.5.2006	15.5.2006
JSM:s förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings beslut om bekämpning av BSE.....	6/VLA/2006	4.5.2006	15.5.2006
JSM:s förordning om ändring av punkt 3.2. i jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings cirkulär om bekämpning av bovin tuberkulos.....	7/VLA/2006	4.5.2006	15.5.2006
JSM:s förordning om ändring av 4 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om hälsokrav för hägn avsedda för flyttning av hjortar.....	8/VLA/2006	4.5.2006	15.5.2006
JSM:s förordning om ändring av punkterna 3.2. och 4. i jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings beslut om bekämpning av bovin brucellos.....	9/VLA/2006	4.5.2006	15.5.2006

Nr 350

JSM:s förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings beslut om bekämpning av brucellos hos får och getter..... 10/VLA/2006 4.5.2006 15.5.2006

Förordningarna har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling som gäller veterinärväsendet. Förordningarna kan fås från jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa, Mariegatan 23, 00170 Helsingfors, tfn (09)160 01.

Helsingfors den 4 maj 2006

Avdelningschef *Matti Aho*

Äldre regeringssekreterare Ritva Ruuskanen